

261

2590-2597

Összefoglalás

2590 "Az imádság a lélek fölemelkedése Istenhez, vagy a szükséges javak kérése Istentől."

2591 Isten fáradhatatlanul hív minden egyes személyt a titokzatos találkozásra Ővele az imádságban. Az imádság -- mint Isten és ember közötti kölcsönös megszólítás -- végigkíséri az üdvösség történetét.

2592 Ábrahám és Jákob imádsága az Isten hűségében bízó és az állhatatosságnak ígért győzelemben bizonyos hit küzdelmeként mutatkozik.

2593 Mózes imádsága válaszol az élő Isten népe üdvösségét célzó kezdeményezésére. Imádsága az egyetlen közvetítő, Jézus Krisztus közbenjárásának előképe.

2594 Isten népének imádsága Isten sátrának, a Szövetség szekrényének és később a Templomnak az árnyékában bontakozik ki a Pásztorok, főként Dávid király és a Próféták vezetésével.

2595 A Próféták a szív megtérésére hívnak, s miként Illés, lángoló buzgósággal keresvén Isten arcát, közbenjárnak a népért.

2596 A zsoltárok az Ószövetségben az imádság legkiválóbb művei. Két elválaszthatatlan összetevőjük van: személyes és közösségi. A történelem minden dimenziójára kiterjednek, megemlékeznek Isten már beteljesedett ígéreteiről, és remélik a Messiás eljövetelét.

2597 A zsoltárok -- melyeket Krisztus imádkozott, s melyek Benne beteljesedtek -- Egyháza imádságának maradandóan lényeges részei. Megfelelnek minden idők minden rendű és rangú emberének.